הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים · ספר משפטים

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות שאלה ופיקדון

רבי אפרים נבון

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים מהגאון בעל מחנה אפרים על משנה תורה, הלכות שאלה ופיקדון

רבי אפרים נבון

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-מהגאון-בעל-מחנה-אפרים-על-משנה-תורה-הלכות-שאלה-ופיקדון/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה יא 4
פרק ג 4
הלכה ד 4
פרק ה 4
הלכה א 4
הלכה ז 4
פרק ו 5
הלכה ה 5
פרק ז 5
הלכה יא 5

פרק ב

הלכה יא

ה"ז נכנס תחתיה. נ"ב היינו משום דסתמא נתרצית שישתמש בה בעלה והיא תתחייב לשלם כיון דאיכא פסידא לדידה וכשלא הודיעתו היא הפסידה אנפשה. ועיין בתוס' שם:

כתב ה"ה ז"ל סברת הרב ז"ל היא נכונה דודאי כיון שהוא כלוקח. נ"ב ולע"ד נראה דכל כה"ג שאין לאשה אלא פירות בלבד אין לבעל זכות בהם. ועיין בהל' אישות:

פרק ג

הלכה ד

השאילו. כתב הבל"מ והרב הנמוק"י דחה סברא זו מההיא דשני עבדים. נ"ב לא הבנתי זה דהתם שאני דבעיקר השבועה אינו יכול לישבע ודו"ק:

פרק ה

הלכה א

כתב הבל"מ ז"ל ואיכא לאקשויי דמאי מקשה דמציל עצמו ותירץ נ"י וכו'. נ"ב רבינו סבירא ליה דאפי' נתנו לשמור ה"ז פטור מטעם דהוי ממון שאין לו תובעין ולא קרינן ביה לשמור כמ"ש ה"ה ז"ל מש"ה אם אכלו חייב דהגבאי שואל ממנו שרוצה לקיים המצוה:

הלכה ז

והוא שיטעון דבר שהוא אמוד. כתב ה"ה ז"ל ממה שנתבאר וכו' שמי שלקח כיס וכו'. נ"ב נראה מדבריו דכמו שעשו תקנה במזיק ה"נ עשו בשומא משום דפושע מזיק הוא דלפי הטעם שאמרו דהכא ה"ט משום דאית ליה דררא דממונא קשה א"כ אמאי איצטריכו בההיא דבטש בכספתא דחבריה לטעמא משום דעשו תקנה במזיק תיפוק ליה מהאי טעמא:

כתב ה"ה על הראב"ד וכו' וז"ק על דברי רבינו שלפי דבריו היה לו למזיק. נ"ב נראה לי לתרץ דהכא כיון דברי בחיובא הוא אלא שבא לפטור עצמו מטעם טענו חטים והודה בשעורים אי הוה טעין ברי לא כי אלא שעורים היה פטור כיון דטעין ברי שאינו חייב לו חטים משא"כ בטוען איני יודע אם חטים היו נמצא דהוו ברי בחיובא וספק בחזרה ול"ד לשוורים דהוי ספק בחיובא שאין התם משתלם אלא מגופו וליכא חיובא גבי מזיק:

פרק ו

הלכה ה

וטוען שנגנב. נראה מדברי רבינו שאם טענו יודע אני שפשעת בה וזה אומר לא פשעתי שנשבע שבועת התורה אבל מדברי ה"ה בפ"ב מהלכות שכירות אין נראה כן:

פרק ז

הלכה יא

הפקדון כו'. כתב ה"ה שאינו יכול להכריחו לקבלו ממנו תוך הזמן. נ"ב נ"ל דה"מ בש"ח אבל לא בש"ש וה"ט דש"ח כל ששמר כדרך השומרים ה"ז נפטר אבל בש"ש דצריך שישב שם לשמור כמ"ש שם המפרשים גבי ש"ש ה"ז כפועל וכ"כ תר"י שכל השומרים בשכר דמו לפועלים וקי"ל פועל חוזר בחצי היום: